

Konečně italské orgány nevysvětlily, zda a jaká alternativní opatření méně omezujícího charakteru ve vztahu k advokátům usazeným v jiných členských státech byla zkoumána, ani neuvedly důvody, pro které sledované obecné zájmy již nejsou chráněny ustanoveními, která upravují povolání advokáta v jiných členských státech Společenství.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Anotato Dikastirio (Kypr) dne 22. prosince 2008 – Symvoulio Apochetefseon Lefkosias v. Anatheoritiki Archi Prosforon

(Věc C-570/08)

(2009/C 55/20)

Jednací jazyk: řečtina

Předkládající soud

Anotato Dikastirio (Kypr)

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Symvoulio Apochetefseon Lefkosias

Žalovaný: Anatheoritiki Archi Prosforon

Předběžná otázka

Přiznává čl. 2 odst. 8 směrnice 89/665/ES zadavatelům právo na soudní opravný prostředek proti zrušujícím rozhodnutím ze strany orgánů odpovědných za přezkumná řízení, pokud tyto orgány nejsou soudy?

Žaloba podaná dne 22. prosince 2008 – Komise Evropských společenství v. Italská republika

(Věc C-571/08)

(2009/C 55/21)

Jednací jazyk: italština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Komise Evropských společenství (zástupci: W. Mölls a L. Pignataro, zmocněnci)

Žalovaná: Italská republika

Návrhová žádání žalobkyně

- určit, že Italská republika tím, že stanovila minimální cenu za cigarety a rovněž lhůtu 120 dní k dosažení schválení změny ceny tabákových výrobků, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z čl. 9 odst. 1 směrnice 95/59/ES (1).
- uložit Italské republice náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

K minimální ceně

Komise tvrdí, že Italská republika tím, že stanovila minimální cenu za cigarety, porušila čl. 9 odst. 1 směrnice 95/59/ES (jakož i článek 5 směrnice 72/464/EHS (2), který byl nahrazen a jehož obsah je v podstatě shodný). Uvedená norma zakotvuje zásadu, že výrobci a dovozci tabáku mají právo určit nejvyšší maloobchodní prodejní ceny tabákových výrobků. Na základě této zásady členské státy nemohou odůvodnit diskreční pravomoc při stanovení nejvyšších prodejních cen tím, že odkážou na „kontrolu cenové hladiny“, na „dodržování stanovených cen“ nebo též na stanovení tabulky cen v souladu s čl. 9 odst. 2 směrnice 95/59/ES.

Minimální cenu není možné odůvodnit úvahami o ochraně veřejného zdraví. Odpovídající cíl, který bere do úvahy zákonodárce Společenství, může být totiž dosažen zvýšením zdaněním cigaret s tím, že se použijí daňové parametry přizpůsobené situaci každého členského státu.

Tvrzení italské vlády založené na předpokládaném nebezpečí zvýšení nezákonného obchodu s výrobky, které jsou pašované nebo falšované v důsledku příliš vysokých a nepřiměřených cen na trhu, rovněž není opodstatněné. Uvedený závěr se zakládá na pouhých tvrzeních italské vlády, která nemají oporu v důkazech, i když nevysvětlil, jak by cenový rozdíl, vyplývající ze zvýšení daně, měl přispět k podstatně většímu zvýšení podvodů oproti výsledkům, které je možné odvodit z politiky minimálních cen. Komise zastává názor, že je pravomocí každého členského státu uskutečňovat v rámci práva Společenství kontroly, které jsou nezbytné k zabezpečení výběru splatných daní. Tato nezbytnost nemůže v žádném případě ovlivnit povinnost členských států dodržovat ustanovení směrnice 95/59/ES včetně článku 9.

Ke lhůtě 120 dní ke schválení cen tabákových výrobků

Pro účely obchodování v Itálii musí být ceny tabákových výrobků zapsané v oficiální tabulce cen. Žádost o zápis se zašle na Ministero dell'Economia e delle Finance (Ministerstvo hospodářství a financí) – Amministrazione Autonoma dei Monopoli di Stato (Autonomní správa státních monopolů) (ASSM). ASSM nedisponuje diskreční pravomocí pro účely potvrzení zápisu. Podle názoru Komise, nadměrně dlouhá lhůta 120 dní, kterou

stanovil italský orgán pro rozhodnutí o žádosti o změnu ceny způsobuje, že zásada volného stanovení nejvyšších cen hospodářskými subjekty, která je zakotvena v čl. 9 odst. 1 směrnice 95/59, je v praxi částečně znemožněna.

- (¹) Směrnice Rady 95/59/ES ze dne 27. listopadu 1995 o daních jiných než daních z obratu, které ovlivňují spotřebu tabákových výrobků (Úř. věst. L 291, s. 40; Zvl. vyd. 09/01, s. 283).
- (²) Směrnice Rady 72/464/EHS ze dne 19. prosince 1972 o daních jiných než daních z obratu, které ovlivňují spotřebu tabákových výrobků (neoficiální překlad) (Úř. věst. L 303, s. 1).

Žaloba podaná dne 22. prosince 2008 – Komise Evropských společenství v. Italská republika

(Věc C-572/08)

(2009/C 55/22)

Jednací jazyk: italština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Komise Evropských společenství (zástupci: A. Aresu a W. Mölls, zmocněnci)

Žalovaná: Italská republika

Návrhová žádání žalobkyně

- určit, že Italská republika tím, že poskytla daňovou výhodu regeneračním mazacím olejům vyrobeným z použitých olejů získaných v Itálii, ale odmítla poskytnout stejnou výhodu regeneračním mazacím olejům vyrobeným z použitých olejů z jiných členských států (v souladu s článkem 62 „Jednotného textu legislativních ustanovení, které se týkají daní z výroby a spotřeby a relevantních trestních a správních sankcí“ („Testo unico delle disposizioni legislative concernenti le imposte sulla produzione e sui consumi e relative sanzioni penale e amministrative“) schváleného legislativním nařízením č. 504 ze dne 26. října 1995, tak jak je vykládáno oběžníkem č. 24/D Agenzia delle Entrate ze dne 5. května 2004 a v souladu s čl. 1 odst. 116 zákona č. 266 ze dne 23. prosince 2005), nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z článku 90 ES;
- uložit Italské republice náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Komise vytýká italským orgánům, že zachovaly systém daňových výhod pro regenerační mazací oleje, který zvýhodňuje vnitrostátní výrobky a znevýhodňuje výrobky pocházející z jiných členských států, a to ve zjevném rozporu se zásadou zákazu diskriminace, kterou v daňové oblasti zakotvuje článek 90 ES.

Takový systém přebírá předchozí systém daňových výhod, který již Soudní dvůr odsoudil v roce 1980, aniž by argumenty uplatněné Italskou republikou ohledně přiměřenosti tohoto nového systému mohly odůvodnit takovou volbu.

Žaloba podaná dne 22. prosince 2008 – Komise Evropských společenství v. Italská republika

(Věc C-573/08)

(2009/C 55/23)

Jednací jazyk: italština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Komise Evropských společenství (zástupce: D. Recchia, zmocněnec)

Žalovaná: Italská republika

Návrhová žádání

- Určit, že Italská republika vzhledem k tomu, že
 - prováděcí právní úprava směrnice 79/409/EHS (¹) v italském právním řádu není plně v souladu s touto směrnicí a
 - že systém provedení článku 9 směrnice nezaručuje, že odchylky přijaté příslušnými italskými orgány splňují podmínky a požadavky uvedené v tomto článku,
 nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z článků 2, 3, 4, 5, 6, 7, 9, 10, 11, 13 a 18 směrnice 79/409/EHS.
- Uložit Italské republice náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Komise uvádí, že italské právní předpisy nepředstavují úplné a řádné provedení směrnice 79/409/EHS:

Článek 2: neproveden,

Článek 3: řádné neprovedení, vyplývající z neprovedení článku 2,

Článek 4 odst. 4: neproveden,

Článek 5: není proveden zákaz úmyslného ničení a poškozování hnízd a vajec, jakož i zákaz úmyslného vyrušování ptáků chráněných směrnicí,

Článek 6: není proveden zákaz přepravy za účelem prodeje,